Penvissen is de methode waarmee ik met het karpervissen bekend ben geraakt. Als klein jongetje ging ik al op 5 jarige leeftijd met mijn vader mee naar de waterkant om te vissen. Op wat ? Dat maakte allemaal niet uit, als ik maar kon vissen. Toen ik op de basisschool belandde, was de vrije woensdagmiddag een feit en dit was voor mij eigenlijk de vaste middag dat ik onderaan de flat waarin ik woonde met de vaste stok in de ringvaart ging zitten vissen.

Op een zonnige woensdagmiddag was ik er weer helemaal klaar voor en ik gunde mezelf niet eens even de tijd om mijn boterham welke mijn moeder had gesmeerd op te eten. Toen ik beneden was aangekomen, zat er helaas al een man op mijn vaste stekkie en ik besloot daarom dan ook om een tiental meters verderop plaats te nemen. Na een half uurtje vissen had ik al 3 grote brasems weten te vangen. De man had echter nog niets gevangen maar glimlachte mij vriendelijk toe. Na het vangen van de brasems werd het plotseling merkwaardig stil. Mijn pennetje stond al enige tijd bewegingsloos aan het wateroppervlak mee te dansen met de kleine golfjes welke door de kleine bries veroorzaakt werden. Vreemd, normaal ving ik toch op dit water de ene brasem en voorn na de andere en nu zag ik al ruim een uur geen enkel stootje meer!

Ik keek naar rechts en zag dat de man die op mijn vaste stekkie zat, inmiddels behoorlijk wat brasem en voorn aan het binnentakelen was. Hmm.... dacht ik..... ik hoop dat ie er volgende week niet zit! Ik draaide mijn hoofd terug naar mijn eigen pennetje en zag deze nog steeds meedeinen met de golfjes. Nou, nog eventjes wachten dan.

Opeens kreeg ik een langzame stoot op mijn pen, waardoor het rode puntje heel eventjes onder het wateroppervlak verdween, om hierna weer in zijn oorspronkelijke positie terug te komen. Hmm, zeker een lijnzwemmertje..... even kijken of mijn aas er nog wel aan zit. Ik haalde de vier meter lange stok omhoog maar direct merkte dat dit niet ging zoals ik had gedacht. Mijn top stond krom en ik dacht dat ik de rest van de wereld aan mijn haakje zou hebben. Niets was minder waar!

Ik trok de hengel wat krommer en weldra begon er iets te zwemmen. Wat is dit ??!! Naar links en naar rechts ging het gevaarte, ik had er werkelijk niets tegenin te brengen. Plots nam de vis een enorme run naar het midden van het water..... wat nu ??? Ik had geen molen op mijn hengel en al snel was het gebeurd met mijn vaste stokkie. Finaal door tweeen gebroken!

De man welke op mijn vaste stekkie had zitten vissen was inmiddels naast mij komen staan en had alles gezien. Je had misschien niet zo moeten trekken joh..... zei hij met een peinzende blik. Wat was dit vroeg ik aan de man? Nou, dat was waarschijnlijk een karper!

's Avonds vertelde ik het hele verhaal aan mijn vader en eigenlijk was ik meteen verkocht..... ik moest nu toch een nieuwe hengel hebben en dat zou dus zeker een werphengel worden. Zaterdag's kocht ik in de lokale hengelsportzaak een echte karperhengel en hiermee zou ik dan iedere woensdagmiddag de karpers gaan belagen. In plaats van brood gebruikte ik nu alleen nog maar een gekookt kruimig aardappeltje als aas. Na een paar woensdag middagen vissen, had ik mijn eerste karper op het droge liggen. Schitterend zo'n sterke vis!

Vanaf deze tijd ben ik gaan lezen en uiteraard ook bij collega karpervissers dingen te weten te komen en voordat ik het wist reed ik met mijn fiets heel Purmerend door om een karper te vangen. Deze methode heb ik erg lang gehanteerd, ik vond die boilies en tentjes en uren zitten wachten maar niets. Nee..... ergens op een brug bij de peilers staan vissen, dat was voor mij nog steeds de manier voor het vangen van een karper.

Hoe gaan we te werk?

Om te kunnen penvissen hebben we eigenlijk niet zo heel erg veel materiaal nodig. In tegenstelling tot het afstandvissen kunnen we volstaan met veel minder spullen.

Wat moeten we meenemen?

Een medium penhengel van ongeveer 4 meter lengte en een testcurve van 13/4 lbs en een molen met een goede slip.

Een groot genoeg landingsnet

Een tasje met reserve haken, handdoek, geldige vergunning(en), aas, reserve pennetjes, loodjes en schaartje

Een dikke onthaakmat

Eventueel een fotocamera, meetlint en weger met weegzak

Een klein en comfortabel stoeltje

Eten en drinken voor de visser en een goede zin!

De start

Tuig de karperhengel op, d.w.z. haal de lijn door alle ogen van de karperhengel. Hierna monteren we de pen. Men kan kiezen uit twee manieren om een pen te bevestigen n.l. de vaste manier en de Engelse manier. Bij de Engelse methode maken we gebruik van een stuitje wat we als eerste op de lijn monteren. Hierna wordt de pen door het onderste oogje gehaald. Hieronder wordt het benodigde lood gemonteerd en uiteindelijk de haak. Wanneer dit systeem nu in het water wordt gelaten, dan zakt de haak naar beneden, totdat deze stuit (vandaar de naam stuitje) tegen het stuitje. Met dit stuitje bepalen we de diepte waarop wordt gevist.

Het monteren van de vaste pen gebeurt meestal door middel van twee stukjes siliconen die

boven en onder het drijflichaam van de pen worden geschoven. Hieronder wordt dan weer het lood en de haak gemonteerd.

Welk systeem gehanteerd word, is afhankelijk van de visser zelf. Ikzelf vis het meest met de vaste pen maar wanneer de diepte van het water boven de 3 meter komt, kies ik voor de Engelse methode. Tevens registreert de Engelse methode volgens sommige vissers nauwkeuriger, ikzelf heb dit (nog) niet kunnen bemerken.

Het uitloden

Het uitloden van het systeem is volgens mij het belangrijkste van het penvissen, dit omdat dit mede de beetregistratie van het systeem beinvloed. Het goed uitloden doet men als volgt: Knijp (zonder dat de haak al is bevestigd) de loodjes op de lijn, totdat het puntje van de pen gelijk met het wateroppervlak blijft staan. Wanneer de haak vervolgens wordt gemonteerd, dient de pen nu langzaam naar beneden te zakken. Wanneer we nu daadwerkelijk gaan beginnen met vissen, dan dienen we het stuitje of de pen net zolang omhoog schuiven totdat deze ongeveer een halve centimeter boven het wateroppervlak verschijnt. Hierdoor kunnen weglopers maar ook opstekers en kleine stootjes goed worden gevolgd.

Nu we klaar zijn met het uitloden, kunnen we daadwerkelijk beginnen met het vissen door de pen of stuitje op de juiste dieptje te schuiven en vervolgens het haakaas te monteren. Goede penstekken kan men over het algemeen vinden d.m.v. peilen en te zoeken naar bijvoorbeeld mosselbankjes en oneffenheden in een water zoals bijvoorbeeld een brug, pijlers, gemaaltjes etc.